

Anna Roca estrena demà a La Planeta el seu tercer espectacle de contes, «Can Pere Petit»

«No em sap greu la competència en el teatre infantil, si hi ha qualitat», diu l'olotina

XAVIER CASTILLÓN / Girona

● La Companyia de Teatre Anna Roca, encapçalada per aquesta actriu nascuda a Olot el 1967, estrenarà demà a La Planeta, de Girona,

el seu tercer espectacle de contes: *Can Pere Petit* (12.00 i 18.00, 600 pessetes). «Primer de tot sóc actriu, i després explico contes», diu Roca, que, sola a l'escenari, adopta amb

un ritme trepidant diverses personalitats humanes i animals. «Cada vegada hi ha més competència en el teatre infantil, però no em sap greu, si hi ha qualitat», diu.

La Companyia de Teatre Anna Roca va néixer el 1996 i va debutar el mateix any amb *Els contes de l'Anna*. El 1998 va néixer el segon espectacle, *Contes al terrat*, i ara veu la llum el tercer, *Can Pere Petit*, que demà s'estrena a La Planeta, on es va preparar i assajar aquest muntatge que el 18 de febrer arribarà també al Teatre de Lloret de Mar i que ja té un complet calendari de *bolos* per tot Catalunya. Paral·lelament, la companyia manté en actiu els seus espectacles previs, de manera que el diumenge 11 de febrer es podrà veure *Contes al terrat* a Torroella de Montgrí i Blanes. Com es pot veure, no els falta la feina.

Tot i que Anna Roca és presència única a l'escenari durant els 50 minuts i escaig que dura l'espectacle, no està sola en aquest projecte: hi ha un director —Pere Romagosa—, un tècnic —Jordi Roca— i una regidora: Mariona Estivill.

Pel que fa a *Can Pere Petit*, el personatge conductor és la Teresina, la masovera de Can Pere Petit. El Pere petit en qüestió és l'alcalde del poble, que està casat amb la senyora Maria. La Teresina cuida els animals i fa les feines de la casa, i quan troba un públic atent, li explica

Anna Roca, durant un dels assajos de *Can Pere Petit* a La Planeta, on demà presentarà el seu tercer muntatge en gairebé cinc anys d'història com a companyia. / MIQUEL RUIZ

divertides històries de la casa i del món rural de la Garrotxa. En qualsevol cas, Anna Roca vol aclarir un parell de coses. En primer lloc, que ella no es limita a explicar contes, sinó que interpreta diversos personatges —gràcies a uns efectius canvis de veu i de registre—, i dona al conjunt un dinamisme que no deixa marge per

a l'avorriment. I també remarca el fet que, en aquest muntatge, no tot són històries rurals, sinó que ens hi podem trobar també uns ànecs que expliquen el conte de *La fava favera* —al final, cada nen rep una fava en una caixeta, perquè la planti i expliqui la seva experiència per *e-mail*—, o un gall que vol fer fortuna com a cantant

a Barcelona, i passa pel Palau de la Música, El Molino, el Tradicionari, un concert de rock al Palau Sant Jordi i el Liceu, de manera que els nens hi tenen contacte amb músiques molt diferents. Òbviament, tot això té una dimensió pedagògica, però per a Anna Roca la prioritat és una altra: «Que la mainada s'ho passi bé.»